

7. Седмо основание — приложение I към обжалвания акт нарушава принципа на пропорционалност.

— Ответникът нарушил принципа на пропорционалност, тъй като: (а) не се е стремил да постигне законната цел, която е да насърчи икономически ефективна декарбонизация на икономиката, като енергоемките отрасли инвестират в енергийна ефективност, вместо да пренасочват производството си в трети държави; (б) поставил прекомерна тежест върху изключените отрасли, когато по-малко обременяващи решения (като определяне на максимални нива на подпомагане или механизми за обвързване с условия) биха изпълнили целите на обжалвания акт поне по същия начин; и (с) разкрил основната информация от своята оценка на допустимите отрасли едва четири дни преди публикуването на обжалвания акт на 25 септември 2020 г., което само по себе си станало малко повече от три месеца преди изтичането на приложимите понастоящем Насоки относно определени мерки за държавна помощ в контекста на СТЕ. По този начин ответникът нарушил член 5, параграф 4 ДЕС.

<sup>(1)</sup> ОВ С 317, 2020 г., стр. 5.

<sup>(2)</sup> Директива 2003/87/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 2003 г., стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78), изменена.

### Жалба, подадена на 17 декември 2020 г. — Car-Master 2/Комисия

(Дело T-743/20)

(2021/С 72/40)

Език на производството: полски

#### Страни

Жалбоподател: Car-Master 2 sp. z o.o. sp.k. (Краков, Полша) (представител: M. Miśkiewicz, radca prawny)

Ответник: Европейска комисия

#### Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решение на Европейската комисия С(2020) 7369 окончателен от 22 октомври 2020 г. по преписка АТ.40665 — Toyota,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски заедно с разходите за процесуално представителство.

#### Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: погрешно тълкуване и неправилно прилагане на член 13, параграф 2 от Регламент № 1/2003 на Съвета (наричан по-нататък „Регламент № 1/2003“) <sup>(1)</sup>.

— В подкрепа на това основание жалбоподателят твърди, че случаят не е разгледан от полския орган по конкуренция по смисъла на член 13, параграф 2 от Регламент № 1/2003. Всъщност жалбоподателят подал уведомление за подозрения за прилагане на практики, ограничаващи конкуренцията, до председателя на Службата за защита на конкуренцията и потребителите (наричан по-нататък „председателят на СЗКиП“). Този орган обаче отказал да предприеме стъпките, предвидени в правната уредба, и да извърши преценка на въпросните действия, посочвайки че няма достатъчно информация, като поискал жалбоподателят да му предостави такава. Самият орган същевременно не предприел никакви действия, за да я получи, а тежестта на доказване прехвърлил изцяло на жалбоподателя. При това положение действията на посочения орган не могат да се квалифицират като „разглеждане на случая“ по смисъла на Известието на Комисията относно сътрудничеството в рамките на мрежата от органите по конкуренция <sup>(2)</sup> или практиката на Общия съд. Следователно Комисията неправилно се позовала на член 13, параграф 2 от Регламент № 1/2003, за да отхвърли жалбата. Жалбоподателят добавя, че поради отхвърлянето на жалбата от Комисията случаят не е разгледан от никой орган, което по същество противоречи на съображение 18 от Регламент № 1/2003.

2. Второ основание: нарушение на правото на добра администрация, произтичащо от член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).

- В подкрепа на това основание жалбоподателят твърди, че не е имал възможност да се възползва от правата, с които разполага на основание член 41, параграф 1 от Хартата, тъй като никой орган не е разгледал неговия случай. Той не можел да направи нищо, тъй като, първо, в националните разпоредби не е предвидена възможност за обжалване на отказа на председателя на СЗКИП да предприеме правни действия. Второ, Комисията отказала да разгледа случая, приемайки погрешно, че вече е разгледан. Това съответно преграждало пътя на жалбоподателя за отстояване на правата му. Жалбоподателят уточнява, че Комисията не е взела под внимание всички обстоятелства по случая и не е разгледала внимателно положението на жалбоподателя. Според него Комисията е трябвало да провери дали и как случаят е бил разгледан, а след това внимателно да анализира действията на националния орган по конкуренция. Комисията пренебрегнала това задължение и съответно не изпълнила задължението за полагане на дължимата грижа, произтичащо от правото на добра администрация. Следователно Комисията не изпълнила задължението, произтичащо от член 105, параграф 1, от Договора за функционирането на ЕС. Тя не отчела обстоятелството, че ако отхвърли жалбата случаят с евентуалното нарушаване на правилата за конкуренция ще остане неизяснен, тъй като националният орган не го е разгледал.

- (<sup>1</sup>) Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 ДФЕС и 102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).
- (<sup>2</sup>) ОВ С 101, 2004 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 111.

### Иск, предявен на 21 декември 2020 г. — Jakeliūnas/ESMA

(Дело T-760/20)

(2021/C 72/41)

Език на производството: литовски

#### Страни

Ищец: Stasys Jakeliūnas (Вилнюс, Литва) (представител: R. Paukštė, адвокат)

Ответник: Европейски орган за ценни книжа и пазари (ESMA)

#### Искания

Ищецът моли Общия съд:

- да обяви, че отказът на ESMA с писмо от ESMA22-105-1261 от 30 октомври 2020 г. да уважи искането на ищеца от 30 септември 2020 г. да започне проучване за възможно манипулиране на пазара (наричано по-нататък „искането“) е неоснователен,
- да разпреди на ESMA да преразгледа искането,
- да осъди ESMA да заплати съдебните разноски.

#### Основания и основни доводи

Ищецът изтъква три основания в подкрепа на иска.

1. Първото основание е изведено от факта, че:

- правилата, установени в Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (<sup>1</sup>), обхващат възможните нарушения, посочени в искането,
- още от приемането си тази директива е била координирана и контролирана на равнището на Съюза. Това е предвидено и в Директива 2003/124/ЕО на Комисията (<sup>2</sup>),